

**COUNCIL OF
THE EUROPEAN UNION**

Brussels, 15 May 2013

9565/13

**PE 214
INST 239
PARLNAT 113**

COVER NOTE

from: Romanian Chamber of Deputies

received on: 10 May 2013

to: The Council of the European Union

Subject: Proposal for a Regulation of the European Parliament on the detailed provisions governing the exercise of the European Parliament's right of inquiry replacing the Decision 95/167/EC, Euratom, ECSC of the European Parliament, the Council and the Commission of 19 April 1995 [2009/2212(INI)]

- Opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality¹

Delegations will find attached a copy of the above opinion.

¹ Translation(s) of the opinion may be available at the Interparliamentary EU information exchange site IPEX at the following address: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/search.do>

Act. 11735/V8
02.05.2013

Parlamentul României Camera Deputaților

Opinie privind fondul

propunerii adoptate de către Parlamentul European la 23 mai 2012 referitoare la un Regulament al Parlamentului European privind modalitățile detaliate de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European și de abrogare a Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei 2009/2212(INI)

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților în ședința din 6.03.2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 13.03.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 07.05.2013,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11 din data de 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

Camera Deputaților salută următoarele aspecte esențiale tratate de propunere, ce demonstrează preocuparea deosebită pentru interesele Uniunii Europene:

A. măsurile ce vizează eficientizarea investigațiilor privind încălcările dreptului Uniunii sau cazurile de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii;

B. intenția de extindere a puterii comisiilor de anchetă ale Parlamentului European;

C. prioritatea acordată perfecționării mecanismelor de asigurare a colectării eficiente de date și dovezi necesare derulării corespunzătoare a anchetelor, organizarea structurată a principalelor elemente procedurale necesare anchetelor derulate de Parlamentul European;

D. preocuparea pentru sporirea capacității de exercitare a rolului Parlamentului European de reprezentare a intereselor cetățenilor Uniunii.

În urma analizei sistemului de drepturi și obligații corelative creat de propunere, Camera Deputaților atrage atenția asupra următoarelor puncte de interes:

1. În privința domeniului de aplicare a dreptului de anchetă, art. 1 din propunere nu reflectă în mod corespunzător primul paragraf al art. 226 TFUE. De aceea, este necesară clarificarea relației dintre anchetele desfășurate de către comisiile de anchetă și procedura de constatare a încălcării obligațiilor care revin statelor membre, exercitată de către Comisia Europeană (art. 258 TFUE).

2. La art. 3 și următoarele din propunere, privind instituirea și mandatul comisiilor de anchetă, se stabilește că durata maximă a unui mandat este de 12 luni cu posibilitatea de prelungire cu 3 luni de maxim două ori și că este interzisă reînstituirea unei comisii pentru aceleași fapte pentru care s-a pronunțat anterior. Totuși, paragraful final al art. 4, definește situațiile în care o comisie de ancheta ar putea fi reînstituită și dacă s-a pronunțat asupra cazului, anume: „O comisie de anchetă poate fi [re]înstituită în toate cazurile în care apar fapte noi și importante, de natură să determine, probabil, modificarea unor constatări materiale”.

Este de apreciat că există posibilitatea de a îndrepta unele constatări și decizii ale comisiei de anchetă, dacă apar fapte noi. Prin caracterul excesiv interpretativ al condiției citate, este însă posibil să fie deschisă calea unor abuzuri. O cale de evitare a unor asemenea situații ar putea fi limitarea mandatului comisiei reînstituite la o fracțiune de mandat întreg. O astfel de soluție ar conduce și la economie de timp și de resurse, având în vedere că oricum o mare parte a datelor a fost culeasă anterior.

3. La art.5 se face vorbire despre incompatibilități, menționându-se în alin.(1) cazurile în care faptele sunt în curs de examinare de către o instanță judecătorească. Alin. (2) al aceluiași articol menționează „cazurile în care au fost inițiate proceduri jurisdicționale”.

Din perspectiva sistemului de drept românesc, este neclar dacă se includ aici și situațiile în care a fost declanșată urmărirea penală. Pentru a nu tulbura mersul justiției în statul membru respectiv, ar trebui incluse explicit la incompatibilități și astfel de cazuri.

4. Ar trebui clarificat, de asemenea, domeniul de aplicare a art. 14 pentru a reflecta excepțiile relevante care decurg din legislația Uniunii Europene și din cea națională în ceea ce privește secretizarea, precum și dispozițiile care reglementează accesul la informații clasificate, precum ar fi acordurile interinstituționale în vigoare sau aflate în proces de negociere.

5. Este neclar dacă art. 17 alin. (3), conform căruia „[c]omisiile de anchetă pot solicita statelor membre să desemneze unul sau mai mulți funcționari care să ia parte la proceduri”, creează o obligație statului membru în cauză. În caz afirmativ, o astfel de obligație nu cunoaște o sancțiune în caz de nerespectare, prevederile art 19 – „Sanțiuni” – fiind în asemenea cazuri evident lipsite de eficiență. În caz contrar, se poate vorbi în fapt despre un drept al statelor membre de a numi astfel de funcționari, caz în care nu este clar dacă o comisie de anchetă ar avea obligația să îi accepte. În ansamblul său, această situație ridică neclarități privind interpretarea, ceea ce s-ar putea îndrepta prin clarificări procedurale.

6. Referitor la sancțiuni, art. 19 din propunere ar putea atrage după sine o obligație pentru statele membre de a stabili sancțiuni penale, obligație care pare a excede domeniului de aplicare a art. 226 TFUE, întrucât normele minime privind sancțiunile penale pot fi introduse doar la nivelul Uniunii Europene, în condiții specifice și stricte, care nu sunt îndeplinite în contextul actual.

Având în vedere cele enunțate, prevederile regulamentului sunt suficiente și aplicabile pentru situația în care principiul cooperării loiale prevalează, dar prezintă puține garanții procedurale și sancționatorii pentru situațiile în care comisia de anchetă s-ar confrunta cu o atitudine de rea-credință persistentă.

Prezenta opinie este adresată președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

